

DECIZIE

24 august 2016

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componență:

Președintele ședinței, judecătorul:

Iulia Sîrcu

Judecătorii:

Nicolae Craiu

Mariana Pitic

examinînd recursul declarat de către Oleg Sclifos,
în cauza civilă la cererea de chemare în judecată a Societății pe acțiuni
„Prometeu-T” împotriva lui Oleg Sclifos cu privire la încasarea datoriei,
împotriva încheierii Curții de Apel Chișinău din 05 aprilie 2016, prin care a fost
respinsă cererea de repunere în termen a apelului și a fost restituită ca tardivă cererea
de apel depusă de către Oleg Sclifos împotriva hotărîrii Judecătoriei Rîșcani mun.
Chișinău din 01 noiembrie 2013,

c o n s t a t ă :

La data de 17 aprilie 2013, SA „Prometeu-T” a depus cerere de chemare în
judecată împotriva lui Oleg Sclifos cu privire la încasarea datoriei.

În motivarea acțiunii reclamantul a indicat că, conform recipisei din 07 iulie
2011, pîrîtul s-a obligat să achite pînă la data scadentă 30 august 2011 datoria în
sumă de 218000 lei.

Susține că, la data de 16 septembrie 2011, pîrîtul a achitat parțial datoria
acumulînd o datorie restantă de 57 850 lei, pe care refuză să o achite benevol, motiv
ce l-a determinat să înainteze prezenta cerere de chemare în judecată.

Menționează că, obligațiile pîrîtului sunt pecuniare, iar în temeiul art.585, 619
CC, i-a fost calculată și rata dobînzii în sumă de 37091,81 lei.

Solicită reclamantul, încasarea din contul lui Oleg Sclifos a datoriei în sumă de
160150 lei, rata dobînzii și cheltuielile de judecată.

Prin încheierea Judecătoriei Rîșcani mun. Chișinău din 23 aprilie 2013 a fost
admis parțial cererea reclamantului privind aplicarea măsurilor de asigurare a acțiunii
și a fost aplicat sechestru pe bunurile mobile ce aparțin lui Oleg Sclifos, în limita
sumei datorate.

Prin hotărîrea Judecătoriei Rîșcani mun. Chișinău din 01 noiembrie 2013,
acțiunea a fost admisă și a fost încasat de la Oleg Sclifos în beneficiul SA „Prometeu-
T” suma de 160 150 lei cu titlu de datorie, suma de 40 327,74 lei, cu titlu de dobîndă
de întîrziere și suma de 6 014,33 lei, cu titlu de cheltuieli de judecată, iar în total
suma de 206 492,07 lei.

La 28 ianuarie 2016, Oleg Sclifos a declarat apel împotriva hotărîrii

Judecătoria Rîșcani mun. Chișinău din 01 noiembrie 2013, solicitând repunerea în termen a cererii de apel, admiterea apelului, scutirea de la plata taxei de stat, casarea hotărîrii instanței de fond și emiterea unei noi hotărîri cu privire la respingerea acțiunii.

Prin încheierea Curții de Apel Chișinău din 05 aprilie 2016, a fost respinsă cererea de repunere în termen și restituit ca tardiv apelul declarat de către Oleg Sclifos împotriva hotărîrii Judecătoria Rîșcani mun. Chișinău din 01 noiembrie 2013, cu toate documentele anexate.

La data de 05 mai 2015, Oleg Sclifos a declarat recurs împotriva încheierii instanței de apel, solicitând admiterea recursului, casarea încheierii instanței de apel și emiterea unei noi încheieri cu privire la repunerea în termenul de declarare a apelului.

În motivarea recursului Oleg Sclifos a indicat că, nu este de acord cu încheierea instanței de apel, deoarece nu a fost prezent la pronunțarea dispozitivului hotărîrii primei instanțe.

Menționează că, nu a primit nici dispozitivul hotărîrii primei instanțe, iar concluzia instanței de apel precum că la data de 11 noiembrie 2013, potrivit avizului a recepționat dispozitivul hotărîrii primei instanțe, este eronată, deoarece dînsul nu a semnat nici un aviz. Cu copia dispozitivului hotărîrii contestate a făcut cunoștință abia la data de 06 ianuarie 2016.

La 06 mai 2016, Oleg Sclifos a depus recurs suplimentar împotriva încheierii Curții de Apel Chișinău din 05 aprilie 2016, în care susține că cererea de recurs a fost depusă în termen, deoarece cererea de apel a fost examinată în lipsa sa, încheierea contestată a recepționat-o prin intermediul oficiului poștal la data de 22 aprilie 2016, fapt confirmat prin copia plicului anexat la cererea de recurs.

În conformitate cu art.425 CPC, termenul de declarare a recursului împotriva încheierii este de 15 zile de la pronunțarea ei.

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că, recursul este declarat în termen, avînd în vedere faptul că, materialele dosarului atestă că, copia încheierii Curții de Apel Chișinău din 05 aprilie 2016 a fost expediată în adresa recurentului la data de 14 aprilie 2016, fapt confirmat prin copia scrisorii de însoțire (f.d.56), recepționată de către ultimul la 22 aprilie 2016 (f.d.63).

La 22 iunie 2016, în adresa intimatului SA „Prometeu-T” a fost expediată spre cunoștință copia recursului și recursului suplimentar declarat de către Oleg Sclifos cu înștiințarea despre necesitatea depunerii referinței.

Intimatul nu și-a valorificat dreptul procedural respectiv și nu a depus referință în termenul stabilit.

În conformitate cu art. 426 alin. (3) CPC, recursul împotriva încheierii se examinează în termen de 3 luni într-un complet din 3 judecători, pe baza dosarului și a materialelor anexate la recurs, fără examinarea admisibilității și fără participarea părților.

Studiind materialele dosarului, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră recursul neîntemeiat și care urmează a fi respins cu menținerea încheierii instanței de apel prin care a fost

respinsă cererea cu privire la repunerea în termenul de apel și restituit apelul declarat de către Oleg Sclifos, din următoarele considerente.

În conformitate cu art. 427 lit. a) CPC, instanța de recurs, după ce examinează recursul împotriva încheierii, este în drept să respingă recursul și să mențină încheierea.

Pe parcursul judecării cauzei s-a constatat că, prin hotărârea Judecătoria Rîșcani mun. Chișinău din 01 noiembrie 2013 acțiunea a fost admisă și a fost încasată de la Oleg Sclifos în beneficiul SA „Prometeu-T” suma de 160 150 lei cu titlu de datorie, suma de 40 327,74 lei, cu titlu de dobânda de întârziere și suma de 6 014,33 lei, cu titlu de cheltuieli de judecată, iar în total suma de 206 492,07 lei.

Nefiind de acord cu hotărârea primei instanțe, la data de 05 mai 2016, Oleg Sclifos a declarat apel, solicitând repunerea în termen și admiterea apelului, scutirea de la plata taxei de stat, casarea hotărârii primei instanțe și emiterea unei noi hotărâri cu privire la respingerea acțiunii.

Instanța de apel, prin încheierea din 05 aprilie 2016, a respins cererea lui Oleg Sclifos cu privire la repunerea în termenul de apel și a restituit apelul declarat de către Oleg Sclifos.

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că, instanța de apel, la emiterea încheierii, a determinat corect circumstanțele cauzei și a aplicat just normele de drept procedural.

În conformitate cu art. 369 alin. (1) lit. b) CPC, instanța de apel restituie, printr-o încheiere, cererea dacă apelul a fost depus în afara termenului legal, iar apelantul nu solicită repunerea în termen sau instanța de apel a refuzat să efectueze repunerea în termen.

În conformitate cu art. 362 alin. (1) CPC, termenul de declarare a apelului este de 30 de zile de la data pronunțării dispozitivului hotărârii, dacă legea nu prevede altfel.

Din materialele dosarului și, anume, din procesul-verbal al ședinței de judecată a primei instanțe din 01 noiembrie 2013 rezultă că, recurentul Oleg Sclifos, nu a participat la pronunțarea dispozitivului hotărârii, însă la data de 04 noiembrie 2013, prima instanță a expediat în adresa lui Oleg Sclifos dispozitivul hotărârii din 01 noiembrie 2013, fapt confirmat prin scrisoarea de însoțire (f.d. 32) și recepționată de către acesta la data de 11 noiembrie 2013 (f.d.44).

În conformitate cu art. 111 alin. (3) CPC, termenul de procedură stabilit în ani luni sau zile începe să curgă în ziua imediat următoare datei calendaristice stabilite, datei comunicării actului de procedură sau producerii evenimentului ori momentului care a condiționat începutul lui, iar în conformitate cu art. 112 alin. (2) CPC, dacă ultima zi a termenului este nelucrătoare, acesta expiră în următoarea zi lucrătoare.

Raportând normele de drept enunțate la caz, se reține că, dispozitivul hotărârii primei instanțe a fost pronunțat la data de 01 noiembrie 2013, astfel, termenul de declarare a apelului a început să curgă de la data de 02 noiembrie 2013, ziua imediat următoare datei pronunțării dispozitivului hotărârii contestate și a expirat la data de 02 decembrie 2013.

În conformitate cu art. 113 alin. (1) CPC, dreptul de a efectua actul de procedură încetează odată cu expirarea termenului prevăzut de lege ori stabilit de instanța judecătorească (judecător).

Contrar normelor de drept enunțate, în speță, se constată că, Oleg Sclifos a declarat apel la data de 05 mai 2016, adică peste mai mult de 24 luni, cu depășirea evidentă a termenului de 30 zile prevăzut de lege, solicitând repunerea în termen.

În conformitate cu art. 116 alin. (1) și (3) CPC, persoanele care, din motive întemeiate, au omis termenul de îndeplinire a unui act de procedură pot fi repuse în termen de către instanță. La cererea de repunere în termen se anexează probele ce dovedesc imposibilitatea îndeplinirii actului.

Astfel, instanța de recurs reiterează că, termenul de declarare a apelului poate fi restabilit dacă persoanele îndreptățite prezintă probe veridice, ce ar confirma imposibilitatea declarării apelului în termen.

În acest context, nu poate fi reținut argumentul recurentului Oleg Sclifos drept motiv întemeiat de omitere a termenului de declarare a apelului precum că, nu a fost prezent la pronunțarea dispozitivului hotărârii și nu a primit nici dispozitivul hotărârii primei instanțe. Or, materialele pricinii demonstrează contrariul, recurentul dispunând de posibilitate reală să cunoască cu mult mai înainte de 06 ianuarie 2016 despre pronunțarea hotărârii Judecătoriei Rîșcani mun. Chișinău din 01 noiembrie 2013 pe marginea cauzei și să o conteste în termenul legal, deoarece, după cum rezultă din procesele-verbale a ședințelor de judecată în prima instanță Oleg Sclifos a fost prezent în unele ședințe de judecată, participând activ, respectiv a cunoscut de existența litigiului.

Astfel, recurentul Oleg Sclifos trebuia să depună diligența necesară de a se informa la ce etapă de examinare se află procesul și după caz să facă cunoștință cu hotărârea pronunțată.

Instanța de recurs pune capăt oricărui abuz de aceste drepturi dacă prin abuz se urmărește tergiversarea procesului sau inducerea în eroare. Buna-credință prezumă că partea este obligată la interval rezonabil de timp să manifeste diligență și să se intereseze de soarta dosarelor despre care cunosc cu certitudine că se află pe rolul instanței cu participarea lor și să respecte termenele prevăzute de lege.

Or, în conformitate cu art. 56 alin. (3) CPC, participanții la proces sînt obligați să se folosească cu bună-credință de drepturile lor procedurale. În cazul abuzului de aceste drepturi sau al nerespectării obligațiilor procedurale, se aplică sancțiunile prevăzute de legislația procedurală civilă.

În conformitate cu art. 61 alin. (1) CPC, părțile sunt obligate să se folosească cu bună-credință de drepturile lor procedurale. Instanța judecătorească pune capăt oricărui abuz de aceste drepturi dacă prin abuz se urmărește tergiversarea procesului sau inducerea sa în eroare.

În asemenea împrejurări, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că, instanța de apel temeinic și legal a respins cererea cu privire la repunerea în termenul de apel și a restituit apelul declarat de către Oleg Sclifos.

Instanța de recurs accentuează că, soluția adoptată de către instanța de apel prin încheierea recurată este compatibilă cu standardele înserate în textul art. 6 §1 din

Convenția Europeană pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale, având în vedere obligația părților privind exercitarea drepturilor procedurale cu bună-credință și asumarea unui rol activ, urmărind cu diligență derularea procesului său.

Astfel, din considerentele menționate și având în vedere că, încheierea instanței de apel privind respingerii cererii cu privire la repunerea în termenul de apel și restituirii apelului declarat de către Oleg Sclifos este întemeiată și legală, iar argumentele invocate de către recurentul Oleg Sclifos sunt neîntemeiate, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a respinge recursul și de a menține încheierea instanței de apel.

În conformitate cu art. 427 lit. a) CPC, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție,

d e c i d e:

Se respinge recursul declarat de către Oleg Sclifos.

Se menține încheierea Curții de Apel Chișinău din 05 aprilie 2016, în cauza civilă la cererea de chemare în judecată a Societății pe acțiuni „Prometeu-T” împotriva lui Oleg Sclifos cu privire la încasarea datoriei.

Decizia este irevocabilă din momentul emiterii.

Președintele ședinței, judecătorul

Iulia Sîrcu

Judecătorii

Nicolae Craiu

Mariana Pitic